

MdR, Nos Jazzgeschiedenis 230.

Vorige keer begon ik met het stuk dat Charlie Parker opdroeg aan zijn connection, Emry Byrd, genoemd 'Moose the mooche'. Van 3 apr. 1946 is er een handgeschreven en van 3 mei getypte mededeling van Parker aan Dial Records dat deze Emry Bird de helft van alle royalties krijgt die Parker van Dial ontvangt. Kort daarop wordt Emry Byrd gearresteerd, en Dial ontvangt zijn mededeling dat hij door ongelukkige omstandigheden een ander adres heeft, niet meer Los Angeles maar San Quentin. En of de heren de royalties maar daar naar toe willen sturen. Parker heeft nu geen connection meer, bovendien sluit de Finale Club tijdelijk. Dan nemen trompettist Howard McGhee en zijn vrouw die over, McGhee speelt er zelf, en Parker. Als het gaat. Want die is aan het afkicken, voelt zich dus doodziek en drinkt. Ross Russell zit op de tweede Charlie Parker session voor Dial te wachten, maar er komt niets van, tot McGhee het initiatief neemt. Het wordt maandag 29 juli '46 in C.P. McGregor Studio in Hollywood, en McGhee brengt buiten Parker deze musici mee Jimmy Bunn-piano, Bob Kesterton-bas en Roy Porter-drums die ook bij de eerste Parker-session meedeed. De altsaxofonist was in geen conditie, zoals te horen in het eerste stuk, door Dial oorspronkelijk niet uitgebracht: "Max is making wax".

plaat 1

Charlie Parker Quintet: Max is making wax (Howard McGhee)
B/5 - 2:28 - Spotlite 101

"Max is making wax" van Howard McGhee. Max staat voor drummer Max Roach en 'making wax' - 'was maken' - is jargon voor een plaat maken, snijden in was, wat toen al jaren niet meer bestond. Er werd op 40 cm lakplaten gesneden, en bij deze gelegenheid gaf Ross Russe de opnametechnicus de instructie alles wat er gespeeld werd mee te snijden, in de hoop dat er nog iets van bruikbaar was. Het tweed stuk werd "Loverman" - Sarah Vaughan had het met Parker en Gillespie opgenomen in New York- waarbij Parker te laat na ~~Bunn's~~ intro inzet, maar daarna tot pijnlijk mooie muziek kwam.

zelfde

Charlie Parker Quintet: Loverman (Ramirez)
B/6 - 3:16 - idem

Na "Loverman" probeerde Parker wat te doen met een popsong uit die tijd: "The Gypsy".

zelfde Charlie Parker Quintet: The Gypsy (
B/7 - 2:58 - idem

"The gypsy". Er kwam nog een vierde stuk met Parker op de plaat, Dizzy Gillespie's "Bebop".

zelfde Charlie Parker Quintet: Bebop (Dizzy Gillespie)
B/8 - 2:49 - idem

"Bebop", vierde en laatste stuk van Charlie Parker's tweede session voor Dial, 29 juli 1946 in Hollywood. Dit laatste stuk werd oorspronkelijk uitgebracht als van het Howard McGhee Quintet, de andere door het Charlie Parker Quintet. U hoorde Howard McGhee-trompet, Charlie Parker-altsaxofoon, Jimmy Bunn-piano, Bob Kesterto bas, Roy Porter-drums. Om wat goed te maken ging McGhee met de ritmesectie nog wat door, Parker werd naar zijn hotel om de hoek van de Finale Club gebracht. Hij had een kamer op de bovenste étage, zonder telefoon, wilde bellen in de lounge, had alleen zijn sokken aan en werd dus naar boven gestuurd. Dat herhaalde zich waarop de eigenaar Parker opsloot. Die viel in slaap met een brandende sigaret. Brand dus en niet alleen komt van de brandweer maar ook politie. Parker maakte tegen het binnenkomen van de laatste groep bezwaar, werd in elkaar geramd en in een dwangbuis gestopt. Ross Russell en zijn partner, een advocaat, schakelden de jongere broer van deze Marvin Freeman in, Richard, een dokter die ze voor alle zekerheid ook al meegenomen hadden naar die laatste Parker-session. Richard Freeman vond Parker na 10 dagen in de psychiatrische afdeling van de provinciale gevangenis in Oost-Los Angeles, en ze wisten een rechter te bewegen Parker zes maanden te geven, ^{gavend} ~~wegens~~ ^{gedrag, verzet tegen arrestatie en brandstichting, door te brengen in het Camarillo State Hospital, vlak bij Los Angeles.} Daarom horen we pas weer van Charlie Parker in februari 1947.

Dus nu terug naar New York en Dizzy Gillespie. 22 februari '46 had hij een session voor Victor gedaan, in maart speelde hij onder het pseudoniem B. Bopstein met klarinettist Tony Scott voor het label Gotham. Jazz journalist en big band specialist Bill Simon maakte voor deze session "Ten lessons with Timothy".

plaat 2 Tony Scott a/h Down Beat Club Sextet: Ten lessons with Timothy
A/2 - 2:39 - Onyx 203 (Bill Simon)

Tony Scott and his Down Beat Club Sextet: "Ten lessons with Timothy" opgenomen voor Gotham in New York City, 6 maart 1946. Dizzy Gillespie als B.Bopstein-trompet, Trummy Young-trombone, Tony Scott-klarinet, ~~Ben Webster~~, Ben Webster-tenorsaxofoon, Jimmy Jones-piano, Gene Ramey-bas, Eddie Nicholson-drums. Dit was in het geheel niet Scott's vaste groep uit de Dowb Beat Club aan 52nd Street, maar een pick up group, een studio group, bij Gillespie's eerstvolgende eigen session kwam hij weldegelijk met zijn vaste Sextet. Dat was de ploeg waarmee hij december '45 naar California was gegaan, maar nu met de net 22 jarige altsaxofonist Sonny Stitt i.p.v. Charlie Parker, en Kenny Clarke op drums i.p.v. Stan Levey. Dus verder met Milt Jackson-vibrafoon, Al Haig-piano, Ray Brown-bas. Het was Gillespie's eerste session onder contract, weer voor zo'n nieuw platenmerk dat zoals alle andere maar kort zou bestaan. Alleen had Musicraft een aanzienlijk ambitieuzer opzet dan de meeste van die Kleine Onafhankelijken. De session was op 15 mei, als afsluiting vandaag hoort u twee van de toen opgenomen vier stukken. Ze zijn allebei van Gillespie en Gil Fuller had wat uitgeschreven. Dit is eerst "Oop bop sh'bam".

plaat 3

Dizzy Gillespie Sextet: Oop bop sh'bam (Dizzy Gillespie)
B/1 - 2:59 - Musidisc SM 3541

"Oop bop sh'bam", en dat 'Kloo-gemop' werd volgens mij gezegd door Milt Jackson. Nu: "That's Earl, brother".

zelfde

Dizzy Gillespie Sextet: That's Earl, brother (Dizzy Gillespie)
B/2 - 2:39 - idem

Het Dizzy Gillespie Sextet op 15 mei 1946 in New York City voor Musicraft met "That's Earl, brother". Dizzy Gillespie-trompet, Sonny Stitt-altsaxofoon, Milt Jackson-vibrafoon, Al Haig-piano, Ray Brown-bas, Kenny Clarke-drums. ~~Die~~ is nu 70, was in 1943 opgeroepen voor militaire dienst en gedemobiliseerd in '46 waarna hij meteen bij Gillespie kwam spelen. Ook in de big band die de trompettist zou formeren, ■ waarvan we volgende keer horen. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 230, Mdr.

0 0 0 0 0

NA 122649
28:08

opu 21.3.84